

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 18 grudnia 1976 r.

o narodowym planie społeczno-gospodarczym na 1977 r.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

- kierując się celami i zadaniami społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w latach 1976—1980, wytyczonymi w uchwałach VI i VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o dalszy socjalistyczny rozwój Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o wyższą jakość pracy i warunków życia narodu,
 - biorąc pod uwagę postęp w realizacji tych celów i zadań osiągnięty w pierwszym roku bieżącego pięcioletnia, a zwłaszcza w integracji celów społeczno-gospodarczych,
 - uwzględniając aktualne warunki i potrzeby rozwojowe gospodarki narodowej, a zwłaszcza trudniejszą sytuację w zaopatrzeniu w surowce, szczególnie z importu, trudności w handlu zagranicznym oraz w rolnictwie,
- postanawia, że węzłowymi kierunkami działania w 1977 r. będzie:

- 1) konsekwentne kontynuowanie polityki harmonizowania stałej poprawy warunków życia społeczeństwa z rozwojem bazy materialnej w gospodarce narodowej,
- 2) zapewnienie postępu w realizacji społecznych celów rozwoju, w tym zwłaszcza dalszego wzrostu płac i dochodów realnych, poprawy sytuacji rynkowej i rozwoju budownictwa mieszkaniowego,
- 3) rozwijanie produkcji materialnej, zwłaszcza przeznaczonej na rynek i eksport, oraz osiągnięcie dalszego postępu w jakości i efektywności produkcji,
- 4) pogłębianie procesu integracji gospodarczej z państwami członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej oraz zwiększenie udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy,

- 5) osiągnięcie we wszystkich dziedzinach życia społecznego i gospodarczego postępu w jakości pracy i efektywności gospodarowania oraz w racjonalnym i oszczędnym wykorzystaniu zasobów pracy oraz środków rzeczowych i finansowych,
- 6) umocnienie równowagi ekonomicznej na wszystkich węzłowych odcinkach działalności gospodarczej,
- 7) tworzenie warunków do zapewnienia obronności kraju i bezpieczeństwa publicznego.

Dla realizacji zadań społeczno-gospodarczego rozwoju kraju ustala się następujące podstawowe założenia i proporcje planu na 1977 r.:

I. DOCHÓD NARODOWY

1. Zakłada się, że dochód narodowy wytworzony powinien wzrosnąć o 5,7%, co za 7 lat bieżącego dziesięciolecia oznacza wzrost o ponad 81%. Ilekroć w dalszych postanowieniach jest mowa o procencie wzrostu w 1977 r., rozumie się przez to porównanie z przewidywanym wykonaniem planu w 1976 r.

2. Podstawowym czynnikiem zapewniającym osiągnięcie założonego poziomu dochodu narodowego powinno być dalsze powiększenie produkcji materialnej, postęp w poprawie efektywności gospodarowania w produkcji materialnej, a zwłaszcza w przemyśle uspołecznionym, rolnictwie, budownictwie oraz transporcie i łączności.

3. Zakłada się, że dochód do podziału wzrośnie o 2,3%, co powinno zapewnić wzrost funduszu spożycia o 3,7%. Udział nakładów inwestycyjnych netto w dochodzie narodowym wyniesie 27,4%.

II. POZIOM ŻYCIA SPOŁECZEŃSTWA

Zakłada się dalszy postęp w poprawie warunków życia społeczeństwa wyrażający się:

- 1) we wzroście dochodów pieniężnych ludności i świadczeń socjalnych,
- 2) w poprawie zaopatrzenia rynku w towary i usługi,
- 3) w dalszym rozwoju infrastruktury społecznej.

A. Przychody pieniężne ludności i świadczenia społeczne.

1. Szacuje się, że przychody pieniężne ludności wyniosą około 1.180 mld zł, to jest wzrosną o 6,3%. Wyплаты z funduszu płac osiągną poziom około 715 mld zł, to jest zwiększą się o 6,1%. Wzrost przeciętnej płacy nominalnej netto w gospodarce uspołecznionej wyniesie około 4%, a płacy realnej 2%.

2. Zakłada się, że dochody pieniężne ludności z tytułu świadczeń społecznych wyniosą 119 mld zł, co oznacza wzrost o 12,8%, w tym wypłaty emerytur i rent wyniosą około 84 mld zł i będą wyższe o 15,7%.

3. Szacuje się, że przychody pieniężne ludności rolniczej ze sprzedaży państwu produktów rolnych powinny wynieść około 209 mld zł, co oznacza wzrost o 7,2%.

B. Zaopatrzenie rynku w towary i usługi.

1. Należy zapewnić wzrost dostaw towarów i usług dostosowany do zakładanego wzrostu dochodów społeczeństwa oraz ograniczać występujące okresowo niedobory i napięcia na niektórych odcinkach.

2. Dostawy towarów na rynek wewnętrzny należy zwiększyć do poziomu 1.104 mld zł, to jest o 9,1%.

3. Dostawy towarów żywnościowych i używek powinny wzrosnąć o 7,2%, konsumpcyjnych nieżywnościowych o 8,8% i niekonsumpcyjnych o 16,2%.

Dostawy towarów żywnościowych powinny ulec zwiększeniu w wyniku podejmowania we wszystkich województwach inicjatyw aktywizujących wykorzystanie rezerw do zwiększenia produkcji żywności oraz rozwijania różnych form samozaopatrzenia przez zakłady pracy.

4. Dostawy towarów rynkowych z poszczególnych przemysłów powinny zwiększyć się następująco:

- 1) spożywczego o 7,0%,
- 2) lekkiego o 9,4%,
- 3) elektromaszynowego o 10,9%,
- 4) chemicznego o 14,5%,
- 5) drzewnego i papierniczego o 15,7%,
- 6) ceramiki szlachetnej i szkła o 20,4%,
- 7) materiałów budowlanych o 29,6%.

5. Należy wzbogacić i rozszerzyć asortyment dostarczanych na rynek towarów, zwiększając zarazem udział artykułów o wyższym stopniu przetworzenia oraz nowych lub w istotny sposób zmodernizowanych, o wysokich walorach użytkowych i wyższej jakości.

6. Należy zapewnić dalszy dostosowany do potrzeb wzrost dostaw artykułów na cele produkcji rolnej oraz materiałów budowlanych dla rolnictwa i indywidualnego budownictwa mieszkaniowego, przy równoczesnym usprawnieniu dystrybucji tych artykułów.

7. W działalności jednostek handlowych powinna nastąpić dalsza poprawa wykorzystania ich bazy materialno-technicznej oraz czasu pracy punktów sprzedaży, zapewniająca rozwój dogodnych dla ludności form sprzedaży oraz usprawnienie obsługi, przy uwzględnieniu między innymi

potrzeb wynikających z wprowadzenia dni wolnych od pracy.

8. Należy zapewnić wzrost usług dla ludności o ponad 11%, podnosząc przy tym ich jakość. W szczególności należy rozwijać usługi, których podaż jest niedostateczna, a zwłaszcza bytowe, których wzrost w gospodarce uspołecznionej powinien przekroczyć 21%, usługi zaś świadczone przez rzemiosło powinny być zwiększone co najmniej o 17%, zgodnie z zaaprobowanym przez Sejm programem rozwoju usług.

C. Gospodarka mieszkaniowa i komunalna.

1. Zakłada się oddanie do użytku około 289 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej około 17,4 mln m², co stanowi wzrost o około 9%, w tym w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym dla ludności nierolniczej około 205 tys. mieszkań o powierzchni użytkowej około 10 mln m², co oznacza wzrost o 3,9%. Należy równocześnie zapewnić poprawę jakości i funkcjonalności mieszkań oddawanych do użytku.

2. Wraz z oddawanymi w osiedlach mieszkaniowych do użytku mieszkaniem powinno nastąpić przekazanie lokali handlowych, gastronomicznych i usługowych o łącznej powierzchni użytkowej 550 tys. m². Zwrócić należy przy tym uwagę na obiekty ochrony zdrowia.

3. Należy kontynuować działania mające na celu zwiększenie udziału ludności w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych ze środków własnych. W związku z tym należy zwiększać liczbę mieszkań spółdzielczych typu własnościowego oraz udzielać pomocy w rozwoju indywidualnego budownictwa mieszkaniowego. Budownictwo indywidualne ludności nierolniczej i rolniczej powinno również istotnie wzrosnąć.

4. Należy zapewnić dalszą poprawę zaopatrzenia miast w wodę i ciepło przez rozwój urządzeń komunalnych oraz lepsze ich wykorzystanie, jak również usprawnić działalność komunikacji miejskiej. Należy przygotowywać tereny uzbrojone niezbędne do realizacji programu budownictwa mieszkaniowego w latach 1978—1979.

D. Oświata, kultura, ochrona zdrowia, turystyka i wypoczynek.

1. Należy kontynuować działania niezbędne do realizacji reformy systemu edukacji narodowej, głównie przez dalsze rozszerzanie zasięgu wychowania przedszkolnego, kontynuowanie procesu kształcenia i doskonalenia kadry nauczycielskiej z uwzględnieniem specjalności deficytowych, rozbudowę sieci zbiorczych szkół gminnych oraz unowocześnienie pomocy naukowych i doskonalenie podręczników.

2. Zakłada się, że liczba dzieci korzystających z przedszkoli i oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych oraz ognisk przedszkolnych przy tych szkołach powinna wzrosnąć do około 1.085 tys., co oznacza wzrost o 2,4%. Odsetek dzieci w wieku 6 lat objętych wychowaniem przedszkolnym w mieście i na wsi powinien się zwiększyć do około 96%.

3. Zakłada się, że szkołę podstawową powinno ukończyć około 547 tys. absolwentów, z tego około 97,5% powinno podjąć dalszą naukę; do liceów ogólnokształcących powinno być przyjętych około 111 tys. absolwentów szkół podstawowych, a do szkół zawodowych około 423 tys. absolwentów. Szacuje się, że szkoły ponadpodstawowe powinno ukończyć 560—600 tys. osób.

4. Należy zwiększyć kształcenie kadr na potrzeby gospodarki żywnościowej, a w szczególności rolnictwa. Liczba uczniów przyjmowanych do pierwszej klasy zasadniczych szkół zawodowych kierunków rolniczych powinna osiągnąć 47,2 tys. osób, to jest wzrosnąć o ponad 13%, a do pierwszej klasy techników o kierunkach rolniczych powinna wynieść 29,5 tys. osób, to jest wzrosnąć o 26,6%.

5. Przewiduje się, że liczba studentów nowo przyjętych na pierwszy rok studiów dziennych wyniesie 69 tys. osób.

6. W dziedzinie kultury i sztuki należy zapewnić dalszy rozwój placówek kulturalnych i ich bazy materialnej w celu upowszechniania osiągnięć kultury i sztuki; należy też w szerszym stopniu rozwijać odpłatne świadczenie usług kulturalnych dla ludności. Działalność tych placówek powinna być dostosowana do procesu skracania czasu pracy oraz wzrostu potrzeb kulturalnych i rekreacyjnych ludności.

W programach radiowych i telewizyjnych należy koncentrować się na podniesieniu ich poziomu ideowego i artystycznego.

W działalności wydawniczej należy zapewnić rozwój tych wydawnictw, które mają istotny wpływ na poziom kulturalny społeczeństwa i jego wiedzę.

7. W dziedzinie ochrony zdrowia należy skoncentrować wysiłki przede wszystkim na dalszej poprawie poziomu opieki zdrowotnej społeczeństwa, rozwijając wszechstronnie walkę z chorobami zawodowymi i społecznymi.

Należy w dalszym ciągu podnosić poziom organizacji pracy, lepiej wykorzystywać bazę materialną oraz aparaturę i kadry medyczne.

W wyniku działań inwestycyjnych, adaptacji i remontów kapitalnych liczba łóżek w szpitalach powinna osiągnąć około 198 tys., to jest zwiększyć się o 2%. Liczba wiejskich ośrodków zdrowia powinna wzrosnąć do 3.189, to jest o 41 ośrodków, a liczba miejsc w żłobkach o 5,4 tys., to jest o około 6%.

W programie inwestycyjnym oraz w rozbudowie bazy materialnej ochrony zdrowia należy zapewnić jak najlepsze wykorzystanie środków Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia, koncentrując je zwłaszcza na budowie szpitali.

8. Należy wzmocnić działania na rzecz rozszerzenia zakresu pomocy ludziom starym, między innymi przez dalszą poprawę opieki środowiskowej oraz zwiększenie liczby miejsc w zakładach pomocy społecznej. Liczba miejsc w zakładach opieki społecznej powinna wzrosnąć do około 60 tys., to jest o 3,6%.

9. Należy zapewnić coraz pełniejsze wykorzystanie bazy wypoczynkowo-turystycznej i stwarzać warunki do upowszechniania sportu. Należy zapewnić dalszy postęp w turystycznym zagospodarowaniu kraju.

Liczba miejsc w ośrodkach turystycznych i wczasowych powinna osiągnąć poziom 647 tys. miejsc stałych, to jest zwiększyć się o około 11,7 tys. miejsc, w tym w hotelach o 1,6 tys. miejsc, to jest o 3,1%, i na campingach o 8,6 tys. miejsc, to jest o 17,5%. Należy zwiększyć stopień wykorzystania tych ośrodków, a zwłaszcza zakładowych ośrodków wypoczynkowych. Z wczasów pracowniczych powinno skorzystać 4,6 mln osób, co oznacza wzrost o 3,4%.

E. Ochrona naturalnego środowiska i gospodarka wodna.

1. Należy kontynuować działania zmierzające do zmniejszenia ujemnych wpływów działalności produkcyj-

nej na środowisko naturalne. W zakładach przemysłowych powinny zostać zainstalowane urządzenia do ochrony powietrza o zdolności wychwytywania emitowanych pyłów w ilości około 1,6 mln ton rocznie. Przepustowość oczyszczalni ścieków należy zwiększyć o około 0,6 mln m³ na dobę.

2. Powinna nastąpić dalsza poprawa zaopatrzenia ludności i zakładów produkcyjnych w wodę oraz stanu zabezpieczenia kraju przed powodzią.

Należy zapewnić przyrost zdolności ujęć wodnych o około 3,8 mln m³ na dobę, przyrost pojemności zbiorników wodnych o około 25 mln m³, budowę lub modernizację około 140 km wałów przeciwpowodziowych oraz uregulowanie około 890 km rzek i potoków górskich.

Należy rozpocząć budowę trzech wielozadaniowych zbiorników wodnych o łącznej pojemności około 40 mln m³ oraz rozwijać budowę mniejszych zbiorników wodnych w ramach systemów melioracyjnych na użytkach rolnych.

III. PRODUKCJA MATERIALNA

A. Przemysł.

1. Należy zapewnić wzrost produkcji przemysłowej dostosowany do możliwości zaopatrzeniowych w surowce, materiały oraz elementy kooperacyjne z importu i produkcji krajowej. Należy przy tym kontynuować przekształcenia strukturalne dla osiągnięcia maksymalnego wzrostu produkcji przeznaczonej na eksport oraz na zaopatrzenie rynku. Wykonanie ilościowych i jakościowych zadań wzrostu produkcji powinno opierać się w istotnym stopniu na poprawie relacji między nakładami a efektami.

2. Wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług przedsiębiorstw przemysłowych powinna osiągnąć poziom 2.656 mld zł, co stanowi wzrost o 6,3—7,3%, a łącznie za 7 lat bieżącego dziesięciolecia o ponad 105%. Dostawy na rynek wyniosą około 846 mld zł, to jest wzrosną o 9,9%, a na eksport 392 mld zł, to jest wzrosną o 13,8%.

3. Wartość sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług przedsiębiorstw przemysłowych według gałęzi powinna kształtować się następująco:

w mld zł

Wyszczególnienie	1977 r.	Wskaźniki
		$\frac{1977}{1976 \text{ p.w.}}$
Przemysł ogółem	2.656	106,3—107,3
w tym:		
— paliwowo-energetyczny	265	106,0
— metalurgiczny	239	105,7
— elektromaszynowy	713	108,6
— chemiczny	248	107,2
— mineralny	99	109,1
— drzewno-papierniczy	133	109,9
— lekki	376	107,5
— spożywczy	511	106,1

4. Produkcja podstawowych wyrobów przemysłowych powinna osiągnąć następujący poziom:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1977 r.	Wskaźnik
			$\frac{1977}{1976 \text{ p.w.}}$
Węgiel kamienny	mln ton	186,0	103,7
Gaz ziemny	mld Nm ³	7,6	114,1
Energia elektryczna	mld kWh	112,0	107,2
Stal surowa	mln ton	18,2	114,5
Wyroby walcowane gotowe	tys. ton	12.200	106,8
Miedź	tys. ton	320	118,5
Obrabiarki skrawające do metali	mld zł c. zbytu	6,7	115,7
Maszyny rolnicze	mld zł c. zbytu	17,6	114,7
Urządzenia do automatycznej regulacji i sterowania	mld zł c. zbytu	6,0	106,6
Urządzenia elektronicznej techniki obliczeniowej	mld zł c. zbytu	8,4	103,5
Samochody osobowe (z pochodnymi)	tys. szt.	290	125,4
Ciągniki kołowe dwuosobowe	szt.	59.000	100,3
Statki morskie	tys. DWT	304,0	100,8
Nawozy azotowe	tys. ton w N ₂	1.650	105,0
Nawozy fosforowe	tys. ton w P ₂ O ₅	988	105,1
Tworzywa sztuczne	tys. ton	496	108,4
Włókna chemiczne	tys. ton	248	104,2
Cement	tys. ton	23.440	115,0
Tarcica iglasta	tys. m ³	6.185	103,4
Meble	mld zł c. zbytu	44,1	118,7
Papier i tektura	tys. ton	1.424,7	106,4
Tkaniny bawełniane	mln m	953,3	100,7
Tkaniny wełniane	mln m	127,0	101,8
Wyroby dziewiarskie	mld zł c. zbytu	41,0	111,9
Obuwie (z wyjątkiem gumowego)	mln par	136,8	103,6

5. Osiągnięcie założonego poziomu i struktury produkcji powinno się odbywać między innymi w drodze zharmonizowanego rozwoju poszczególnych gałęzi i branż przemysłu, lepszego wykorzystania zdolności produkcyjnych, poprawy relacji między nakładami a efektami, przy zdecydowanej poprawie jakości produkowanych wyrobów oraz wzroście wydajności pracy.

W związku z tym należy:

- 1) tworzyć warunki do szybkiego wzrostu produkcji, na którą istnieje zapotrzebowanie społeczne, eliminując jednocześnie z produkcji wyroby nie znajdujące nabywców,
- 2) stale ulepszać produkowane wyroby i poprawiać ich jakość, stosownie do wymogów rynku zagranicznego i wewnętrznego,
- 3) konsekwentnie realizując postanowienia II Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zapewnić optymalne wykorzystanie posiadanych zdolności produkcyjnych i rezerw oraz rytmiczność produkcji,

- 4) rozwijać i wprowadzać mechanizację i automatyzację procesów produkcyjnych,
- 5) usprawniać gospodarkę materiałami i surowcami, obniżać koszty własne i materiałochłonność produkcji, a zwłaszcza energochłonność, zużycie wyrobów walcowanych, cementu oraz tarcicy,
- 6) usprawniać organizację procesów produkcyjnych, wykorzystując urządzenia informatyczne,
- 7) wprowadzać do produkcji procesy technologiczne umożliwiające osiągnięcie znacznych efektów ekonomicznych,
- 8) zapewniać szybkie wdrażanie do produkcji i dalsze doskonalenie zakupionych licencji,
- 9) skracać okresy osiągania projektowych zdolności produkcyjnych w modernizowanych i nowych obiektach przemysłowych.

B. Rolnictwo i leśnictwo.

1. Należy położyć nacisk na przewyższanie trudności i zahamowań powstałych w rolnictwie w ciągu ostatnich lat. Jako podstawowe zadanie należy przyjąć zahamowanie tendencji spadkowych w hodowli oraz przywrócenie tendencji rozwojowych do odbudowy stanu pogłowia bydła i trzody chlewnej. Należy przy tym kontynuować proces rekonstrukcji technicznej i społecznej w rolnictwie.

2. Zgodnie z programem przyjętym na IV Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pobudzającym rozwój i intensyfikację produkcji rolniczej, należy zapewnić w szczególności:

- 1) racjonalne zagospodarowanie użytków rolnych we wszystkich sektorach gospodarki, a zwłaszcza szybkie zagospodarowanie gruntów przez nowych użytkowników osiągających dobre efekty produkcyjne — w ramach obrotów ziemią między rolnikami — oraz gruntów przejmowanych za rentę,
- 2) szczególna uwaga władz administracyjnych i przedsiębiorstw uspołeczniczonych powinna być zwrócona na rozwój gospodarstw osiągających dobre wyniki produkcyjne,
- 3) zwiększanie udziału roślin zbożowych w strukturze zasiewów oraz rozszerzanie uprawy roślin przemysłowych, w tym szczególnie buraków cukrowych i rzepaku,
- 4) zwiększanie plonów zbóż i innych roślin uprawnych przez wprowadzanie nowych, wysokoplennych odmian, intensywne nawożenie i racjonalną agrotechnikę oraz wykorzystanie innych środków plonotwórczych,
- 5) zwiększanie produkcji pasz przez lepsze wykorzystanie użytków zielonych oraz zwiększanie upraw roślin pastewnych,
- 6) pełniejsze wykorzystanie istniejących stanowisk inwentarskich w gospodarce indywidualnej oraz zwiększanie liczby nowych stanowisk inwentarskich dla bydła i trzody chlewnej w gospodarce uspołecznionej,
- 7) poprawę zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji, zwiększając w szczególności dostawy ciągników oraz maszyn i urządzeń rolniczych umożliwiających postęp techniczny; zwiększanie stopnia mechanizacji ciężkich i pracochłonnych prac w rolnictwie oraz wzrost wydajności pracy,

- 8) rozwój usług produkcyjnych dla rolnictwa, zwłaszcza dla gospodarstw indywidualnych, a szczególnie usług w dziedzinie uprawy roli, chemizacji i sprzętu plonów,
- 9) zwiększanie roli i udziału kadr kwalifikowanych we wdrażaniu postępu technicznego w rolnictwie oraz w organizowaniu produkcji rolnej,
- 10) terminową realizację programu budownictwa rolniczego oraz poprawę efektywności inwestycji.

3. Szacuje się, że produkcja globalna rolnictwa wzrośnie o 5,3%, w tym produkcja roślinna o 6,0%, a produkcja zwierzęca o 4,5%.

4. Szacuje się, że plony zbóż osiągną poziom 27 q z ha, roślin oleistych 21 q z ha, buraków cukrowych 310 q z ha i ziemniaków 190 q z ha.

5. Szacuje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich powinno osiągnąć następujący poziom: bydło ogółem 13,2 mln szt., w tym krowy ponad 6 mln szt., trzoda chlewna 19 mln szt.; pogłowie koni powinno zmniejszyć się o około 76 tys. szt., to jest do 2,08 mln szt.

6. Na podstawie przyjętych założeń wzrostu produkcji roślinnej i zwierzęcej skup podstawowych produktów rolnych powinien kształtować się następująco:

- 1) produktów roślinnych ze zbiorów w 1977 r.: zbóż ogółem 5,5 mln ton, oleistych 860 tys. ton, buraków cukrowych 18,5 mln ton, ziemniaków 6,4 mln ton,
- 2) produktów zwierzęcych w roku kalendarzowym 1977 r.: żywca ogółem 3.365 tys. ton, w tym żywca wieprzowego 1.550 tys. ton, żywca wołowego 1.320 tys. ton, a żywca drobiowego 340 tys. ton; skup mleka 9,2 mld l, a jaj 3,1 mld szt.

7. Dostawy podstawowych środków produkcji dla rolnictwa powinny kształtować się następująco:

- 1) dostawy pasz z zasobów państwowych w roku gospodarczym 1976/1977 powinny wynieść 7,6 mln ton,
- 2) dostawy nawozów mineralnych pod zbiory 1977 r. powinny zwiększyć się do 3.820 tys. ton w czystym składniku, w tym nawozów azotowych do 1.250 tys. ton, fosforowych 950 tys. ton, potasowych 1.620 tys. ton; umożliwi to wzrost zużycia nawozów mineralnych w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych do 201 kg, to jest o 3,6%,
- 3) wartość dostaw ciągników, maszyn i samochodów rolniczych dla rolnictwa powinna być wyższa o 8,9%; dostawy ciągników powinny wynieść 49,3 tys. szt., kombajnów zbożowych typu „Bizon” 3,2 tys. szt., kombajnów do zbioru buraków cukrowych 1,4 tys. szt., kombajnów do zbioru ziemniaków 3,1 tys. szt.,
- 4) dostawy dla rynku wiejskiego podstawowych materiałów budowlanych (łącznie z dostawami z produkcji nie uspołecznionej) powinny osiągnąć co najmniej poziom: cementu 6.690 tys. ton, to jest wzrosnąć o 17,6%, płyt azbestowo-cementowych 44 mln m², to jest wzrosnąć o 3,8%, elementów ściennych 5.300 mln jedn., to jest o 11,8% więcej, dachówki ceramicznej 16 mln jedn., to jest o 5,3% więcej, wyrobów hutniczych 403 tys. ton, co oznacza wzrost o 8,9%.

8. W leśnictwie należy zrealizować następujące zadania, zapewniając wzrost produktywności gospodarki leśnej:

- 1) wykonać zalesienia i odnowienia sztuczne na powierzchni ponad 97 tys. ha,

- 2) wykonać zabiegi pielęgnacyjne w drzewostanach na obszarze 580 tys. ha,
- 3) zasiać w ramach realizacji programu zadrzewienia kraju około 11,5 mln sztuk drzewek,
- 4) pozyskać drewno-grubiznę w ilości 22,3 mln m³, to jest o 2,8% więcej.

C. Budownictwo.

1. Do podstawowych zadań w budownictwie należy wykonanie programu robót budowlano-montażowych, wynikającego z planu inwestycyjnego oraz planu remontów, zapewniając przy tym koncentrację prac na mniejszej ilości placów budowy oraz skracanie cykli realizacji obiektów.

W celu pełnej realizacji tych zadań należy zapewnić:

- 1) koncentrację i pełne wykorzystanie potencjału wykonawczego przede wszystkim w obiektach kontynuowanych o podstawowym znaczeniu dla gospodarki, zwłaszcza przewidzianych do oddania do użytku w 1977 r. i w I półroczu 1978 r.,
- 2) poprawę organizacji pracy oraz usprawnienie wykonawstwa i zwiększenie efektywności gospodarowania,
- 3) dostosowanie zdolności produkcyjnych budownictwa do zadań wynikających z programu inwestycyjnego w układzie terytorialnym,
- 4) bardziej efektywne wykorzystywanie sprzętu budowlanego i środków transportu przez rozszerzenie wielozmianowej pracy maszyn i urządzeń, skracanie czasu remontów, jak również usprawnianie organizacji robót na placach budowy,
- 5) osiągnięcie wydatnej poprawy efektywności gospodarowania, m.in. przez usprawnienie gospodarki materiałami, a zwłaszcza zwiększenie oszczędności w zużyciu cementu, stali i drewna,
- 6) poprawę jakości wykonawstwa, szczególnie w budownictwie mieszkaniowym.

2. Zakłada się, że globalne rozmiary robót budowlano-montażowych w gospodarce narodowej, obejmujących roboty o charakterze inwestycyjnym oraz roboty remontowe, osiągną wartość ponad 461 mld zł.

D. Transport i łączność.

1. Należy zapewnić poprawę w zaspokajaniu potrzeb gospodarki narodowej na przewozy ładunków oraz poprawę stopnia zaspokajania potrzeb na przewozy pasażerskie i usługi w zakresie łączności. Realizując te zadania należy kontynuować program modernizacji transportu, a zwłaszcza transportu kolejowego.

2. Przewozy ładunków w transporcie publicznym i branżowym (bez transportu morskiego) powinny wynieść 1.531 mln ton, to jest wzrosnąć o 6,6%, z czego kolejami normalnotorowymi 474 mln ton, a transportem samochodowym zorganizowanym w przedsiębiorstwach 990 mln ton.

3. Przewozy pasażerów transportem publicznym powinny wynieść ponad 3,5 mld pasażerów, to jest wzrosnąć o 2,3%, z czego przewozy kolejowe ponad 1,1 mld pasażerów, a przewozy samochodowe około 2,4 mld pasażerów.

Należy zapewnić poprawę regularności kursowania pociągów pasażerskich oraz poprawić jakość i sprawność obsługi podróżnych.

4. W ramach realizacji programu modernizacji traktacji kolejowej należy zwiększyć długość linii zelektryfikowanych o 276 km, to jest do stanu około 6.260 tys. km oraz wprowadzić do eksploatacji 341 lokomotyw spalinowych.

Należy modernizować i rozbudowywać sieć kolejową, węzły i stacje. Przewiduje się również budowę linii kolejowej szerokotorowej w relacji Huta Katowice—Hrubieszów. Działalność remontowa powinna zapewnić dalszą poprawę stanu technicznego nawierzchni kolejowej. Należy zapewnić bardziej wydatny postęp w mechanizacji głównych węzłów kolejowych.

5. Należy usprawniać organizację przewozów kolejowych i zapewnić maksymalne wykorzystanie potencjału wagonów i środków trakcyjnych.

6. Należy kontynuować program modernizacji i rozbudowy sieci dróg kołowych, zwłaszcza podstawowej sieci dróg państwowych i dróg najbardziej obciążonych ruchem. Gęstość dróg o nawierzchni twardej powinna wynieść na koniec 1977 r. 46,8 km na 100 km².

7. Należy doskonalić organizację transportu samochodowego i zapewnić wydatniejsze wykorzystanie posiadanego taboru, w szczególności przez ograniczenie pustych przebiegów, zwiększanie przewozów na przyczepach, poprawę stanu technicznego taboru i usprawnianie czynności spedycyjnych oraz mechanizację robót ładunkowych.

8. W transporcie lotniczym należy dążyć do dalszego rozwoju przewozów zagranicznych oraz do usprawnienia komunikacji krajowej.

9. Rozwój żeglugi i przewozów morskich powinien odpowiadać rosnącym potrzebom handlu zagranicznego oraz zapewnić wzrost dodatniego salda usług przewozowych i portowych. Przewozy ładunków morską flotą handlową powinny wynieść 39,7 mln ton, co stanowi wzrost o 10%. W portach morskich należy kontynuować modernizację potencjału przeładunkowego oraz zapewnić przeładunki towarów w ilości około 62,5 mln ton, co oznacza wzrost o 8,5%.

10. Należy zapewnić dalszy rozwój usług łączności, kontynuując dostosowanie sieci telekomunikacyjnej do nowego podziału administracyjnego kraju. Pojemność central telefonicznych powinna zwiększyć się o około 90 tys. numerów, a przyrost liczby abonentów powinien wynieść co najmniej 76 tys.

IV. CZYNNIKI I ŚRODKI REALIZACJI ZADAŃ PLANU

A. Zatrudnienie i płace, poprawa jakości pracy.

1. Podstawowym zadaniem w dziedzinie zatrudnienia i płac jest racjonalizacja zatrudnienia i poprawa jakości i dyscypliny pracy, zarówno w produkcji materialnej, jak i niematerialnej, oraz racjonalne gospodarowanie kadrami i funduszem płac.

2. Zakłada się, że przyrost zatrudnienia w gospodarce narodowej wyniesie około 260 tys. osób, a liczba zatrudnionych w gospodarce społecznej (bez uczniów) ukształtuje się na poziomie około 11.890 tys. osób.

3. Zakłada się następujące rozdysponowanie przyrostu podaży siły roboczej w gospodarce narodowej:

- 1) w gospodarce społecznej o 88 tys. osób,
- 2) w pracy nakładczej i agencyjnej o 32 tys. osób,

- 3) w rzemiośle oraz innych usługach indywidualnych o 40 tys. osób,
- 4) w rolnictwie indywidualnym o 100 tys. osób.

4. Zakłada się, że w wyniku poprawy organizacji pracy oraz wzrostu technicznego uzbrojenia wydajność pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych powinna wzrosnąć o co najmniej 7,2%, a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 7,8%.

5. Należy kontynuować działania zapewniające:

- 1) dalszy postęp w racjonalizacji zatrudnienia,
- 2) tworzenie korzystnych warunków do przyrostu zatrudnienia poza gospodarką uspołecznioną, zwłaszcza w rzemiośle i działalności usługowej oraz w rolnictwie indywidualnym,
- 3) wzmacnianie dyscypliny pracy, zarówno w produkcji materialnej, jak i niematerialnej, oraz dalsze umacnianie postaw zaangażowania zawodowego i społecznego załóg pracowniczych,
- 4) prawidłowy przebieg adaptacji zawodowej nowo przyjmowanych pracowników.

B. Inwestycje.

1. Działalność inwestycyjna powinna zapewnić dalszą kontynuację realizacji programu modernizacji i rozbudowy majątku produkcyjnego. W sferze produkcji materialnej należy zapewnić preferencje dla inwestycji realizowanych w ramach dodatkowego programu rozwoju produkcji rynkowej oraz poprawiających sytuację surowcową i energetyczną kraju. W sferze konsumpcji społecznej należy preferować budownictwo mieszkaniowe. Działalność inwestycyjna powinna koncentrować się przede wszystkim na realizacji zadań kontynuowanych, a zwłaszcza planowanych do zakończenia w 1977 r. i w I półroczu 1978 r. Należy dążyć do koncentracji wysiłków inwestycyjnych w obiektach kluczowych dla gospodarki narodowej, w tym zwłaszcza mających znaczenie dla wzrostu eksportu i dostaw na rynek, a także rozszerzać procesy o charakterze modernizacyjnym.

Należy usprawniać procesy inwestycyjne i zapewnić postęp w dalszym skracaniu cykli realizacji zadań inwestycyjnych, zwłaszcza obiektów o zasadniczym znaczeniu dla rozwoju społeczno-gospodarczego kraju.

2. Określa się globalne wielkości nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej na kwotę 619,8 mld zł oraz nakładów inwestycyjnych w gospodarce uspołecznionej na kwotę 568,8 mln zł, przy zmniejszeniu udziału inwestycji netto w dochodzie podzielonym oraz przy równoczesnym zwiększeniu udziału nakładów na działy produkujące środki konsumpcji do 30,5% wobec 25,4% w 1976 r.

3. Zakłada się, że w podstawowych działach gospodarki narodowej nakłady inwestycyjne wyniosą:

	w mld zł
Nakłady ogółem	619,8
w tym:	
I. Działy produkcyjne	499,8
Przemysł	276,3
Budownictwo	33,6
Rolnictwo	90,4
Leśnictwo	1,5
Transport i łączność	57,4
Handel	12,3
Pozostałe gałęzie produkcji materialnej	4,1
Gospodarka komunalna	24,2

Nakłady ogółem
w tym:

	w mld zł
II. Działy konsumpcji społecznej	120,0
Gospodarka mieszkaniowa	
oraz niematerialne usługi komunalne	86,7
w tym: gospodarka mieszkaniowa	85,4
Nauka i rozwój techniki	3,4
Oświata i wychowanie	10,6
Kultura i sztuka	1,3
Chrona zdrowia, opieka społeczna	8,5
Kultura fizyczna, turystyka i wypoczynek	5,0
Pozostałe działy i branże usług niematerialnych	4,5

4. Przewiduje się oddanie do eksploatacji następujących ważniejszych inwestycji:

- 1) 6 bloków energetycznych o łącznej mocy 1.200 MW w elektrowniach: Dolna Odra, Rybnik II, Jaworzno III,
- 2) walcowni średniej w Hucie Katowice,
- 3) rozbudowy zdolności wydobywczych rudy miedzi w Zakładach Górniczych Lubin, Polkowice, Rudna,
- 4) dalszych zdolności produkcyjnych w przemyśle motoryzacyjnym, a zwłaszcza zakończenie rozbudowy Jelczańskich Zakładów Samochodowych do uruchomienia produkcji autobusów,
- 5) bloku olejowego w Rafinerii Gdańskiej,
- 6) wytwórni melaminy w Zakładach Azotowych w Puławach,
- 7) Cementowni Ożarów,
- 8) IV maszyny papierniczej w Zakładach Celulozy i Papieru w Świeciu,
- 9) centralnej dziewiarni i wykańczalni w Zakładach Przemysłu Dziewiarskiego „Bistona” w Łodzi,
- 10) Fabryki Obuwia i Odzieży Skórzanej „Skogar” w Łodzi,
- 11) Chłodni w Opolu,
- 12) Zakładów Przetwórstwa Mięsnego w Bielsku-Białej,
- 13) II etapu Centralnej Magistrali Kolejowej Śląsk—Warszawa na trasie Idzikowice—Mszczonów i Mszczonów—Grodzisk Mazowiecki,
- 14) 18 fabryk domów,
- 15) zmodernizowanej linii kolejowej Śląsk—Szczecin.

C. Zaopatrzenie i gospodarka materiałowa.

1. Podstawowym zadaniem w dziedzinie gospodarki materiałowej jest dalszy postęp w racjonalizacji zużycia surowców i materiałów, przede wszystkim w drodze zmniejszenia ich zużycia na jednostkę produkcji w wyniku zmian technologicznych i postępu technicznego. Należy zwłaszcza osiągnąć obniżenie zużycia — na jednostkę produkcyjną — paliw i energii, stali i metali nieżelaznych, drewna i materiałów drewnopodobnych oraz innych materiałów budowlanych.

2. Poprawa efektywności gospodarowania surowcami i materiałami w przemyśle powinna zapewnić obniżkę udziału kosztów materiałowych w wartości sprzedaży wyrobów własnej produkcji i usług co najmniej o 2,1% oraz w budownictwie o 0,8%.

3. Przyrost zapasów w podstawowych gałęziach przemysłu nie powinien przekroczyć 0,73% na 1% przyrostu

sprzedaży obliczonej w cenach zbytu, a w budownictwie tempo wzrostu zapasów nie powinno przekraczać tempa wzrostu produkcji.

4. Realizacja tych zadań wymaga:

- 1) wdrożenia do produkcji na szeroką skalę nowych, materiałooszczędnych technologii i konstrukcji,
- 2) szerszego wykorzystania rezerw w gospodarce, wynikających z realizacji uchwały II Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w sprawie powszechnego wykorzystania rezerw społeczno-gospodarczych,
- 3) zwiększania dyscypliny realizacji zaopatrzenia materiałowego w gospodarce, jak również weryfikacji potrzeb materiałowych zgodnie z programami racjonalizacji i oszczędności zużycia materiałów i surowców,
- 4) konsekwentnej realizacji programu odzysku materiałów i surowców, a w szczególności programów dotyczących zbiórki złomu i makulatury.

D. Współpraca gospodarcza z państwami członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Ważnym czynnikiem sprzyjającym realizacji zadań społeczno-gospodarczych określonych w planie będzie współpraca gospodarcza ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz pozostałymi państwami członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Podstawowymi zadaniami w tym zakresie powinny być:

- 1) realizacja zobowiązań związanych z uczestnictwem Polski w rozbudowie zdolności wydobywczych paliw i surowców na terenie Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w celu zapewnienia zwiększonych dostaw tych towarów,
- 2) pełna realizacja zawartych z państwami członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej umów i porozumień dwu- i wielostronnych w dziedzinie specjalizacji i kooperacji produkcji. Planowana wartość dostaw z tytułu realizacji porozumień o specjalizacji i kooperacji produkcji powinna wynieść około 8,3 mld zł dewizowych i stanowić około 19% całości obrotów towarowych z tymi państwami.

E. Handel zagraniczny.

1. Podstawowym zadaniem handlu zagranicznego jest zwiększenie eksportu. Realizując te zadania należy bardziej elastycznie wykorzystywać zmiany koniunktur na rynkach zagranicznych w celu zwiększenia efektywności obrotów.

2. Należy zapewnić terminowe i rytmiczne dostawy surowców i materiałów oraz elementów kooperacyjnych z importu, niezbędnych do wykorzystania zdolności produkcyjnych przemysłu, oraz dostawy maszyn i urządzeń do realizacji zadań inwestycyjnych, a także dostawy towarów niezbędnych do wzbogacenia rynku wewnętrznego. Zapewniając niezbędny import należy dążyć do maksymalizowania oszczędności w wydatkach dewizowych.

3. Wartość eksportu ogółem powinna wynieść około 41,4 mld zł dewizowych, co oznacza wzrost o 13%, a wartość eksportu wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinna osiągnąć poziom około 18,1 mld zł dewizowych wzrastając o 17,2%. Udział wyrobów przemysłu elektromaszynowego w eksporcie powinien wynieść około 44%, natomiast wyrobów pozostałych 56%.

4. Zakłada się, że wartość importu ogółem ukształtuje się na poziomie 46,4 mld zł dewizowych, co oznacza wzrost o 2,7%, z czego import wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinien wynieść 18,7% mld zł dewizowych.

5. W obrotach usługowych należy osiągnąć dodatnie saldo w wysokości co najmniej 1,1 mld zł dewizowych.

F. Rozwój nauki i techniki.

1. Realizacja zadań planu powinna w większym niż dotychczas stopniu opierać się na wykorzystaniu krajowych osiągnięć nauki i techniki. Podstawowym zadaniem nauki i techniki jest zwiększenie efektywności działalności naukowo-badawczej, rozwojowej i wdrożeniowej.

2. Prace badawcze i rozwojowe powinny koncentrować się na opracowaniu, przygotowaniu i wdrażaniu do praktyki nowych opracowań technicznych, ekonomicznych i organizacyjnych, zwłaszcza wynikających z rządowych programów badawczo-rozwojowych, mających przede wszystkim na celu podwyższenie poziomu technicznego i nowoczesności oraz poprawę jakości produkowanych wyrobów.

3. Należy rozwijać wszechstronną współpracę naukową i techniczną z zagranicą, a zwłaszcza ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i innymi państwami członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, jako ważny czynnik w powiększeniu własnych osiągnięć twórczych.

4. Zakłada się, że nakłady finansowe na realizację prac badawczych i rozwojowych wyniosą łącznie około 36 mld zł.

5. W ramach prowadzonych prac naukowo-badawczych i rozwojowych zakłada się wdrożenie do produkcji 300 ważniejszych nowych wyrobów (w tym 38 przeznaczonych na rynek) oraz 87 nowych technologii i metod organizacyjnych.

G. Doskonalenie systemu planowania i zarządzania.

Należy kontynuować prace nad doskonaleniem i unowocześnieniem systemu planowania i zarządzania. W tym celu należy:

- 1) doskonaląc metody planowania centralnego, dążąc do wzmocnienia jego strategicznej roli w sterowaniu rozwojem kraju,
- 2) rozwijać i umacniać system ekonomiczno-finansowy w jednostkach gospodarczych oraz doskonaląc zasady jego funkcjonowania,
- 3) usprawniać sterowanie handlem zagranicznym, handlem wewnętrznym, działalnością inwestycyjną, gospodarowaniem surowcami i materiałami, a zwłaszcza zatrudnieniem i funduszem płac,
- 4) doskonaląc oddziaływanie organów centralnych na działalność organizacji gospodarczych; w szczególności ściślej wiązać normatywy ekonomiczno-finansowe z zadaniami i relacjami planu centralnego,
- 5) umacniać oddziaływanie wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego na jednostki organizacyjne planowane centralnie i terenowo w celu osiągnięcia podstawowych celów społeczno-gospodarczych w przekroju poszczególnych województw (miast stopnia wojewódzkiego).

V. ROZWÓJ SPOŁECZNO-GOSPODARCZY WOJEWÓDZTW

1. Głównymi kierunkami rozwoju społeczno-gospodarczego województw powinno być kontynuowanie dalszego i harmonijnego rozwoju wszystkich dziedzin społeczno-gospodarczych oraz wyższej jakości pracy i warunków życia. Oznacza to przede wszystkim dalsze zwiększanie sił wytwórczych oraz dążenie do optymalnego ich wykorzystania, zapewnienie wzrostu społecznej wydajności pracy, uzyskanie poprawy efektywności gospodarowania, intensyfikację produkcji rolniczej, zapewnienie racjonalnego gospodarowania zasobami pracy, surowcami i materiałami, poprawę warunków socjalno-bytowych ludności.

2. We wszystkich województwach należy podejmować działania zmierzające do przyspieszenia intensyfikacji produkcji rolnej.

Szczególnie ważnym zadaniem terenowych organów władzy i administracji państwowej jest zapewnienie prawidłowego i pełnego zagospodarowania gruntów we wszystkich sektorach, przywrócenie tendencji rozwojowych w hodowli bydła i trzody chlewnej, zwiększenie plonów i produkcji zbóż, pasz oraz innych roślin uprawnych, a także lepsze wykorzystanie finansowych i materiałowych środków przeznaczonych przez państwo na rozwój rolnictwa. W województwach i gminach należy podejmować działania ukierunkowane na rozwijanie samodzielności w aktywizowaniu rezerw w celu zwiększenia produkcji żywności i rozwijanie form samozaopatrzenia.

3. W założeniach społeczno-gospodarczego rozwoju województw należy kierować się zasadą, że rozwój przemysłu w większości województw powinien następować głównie w wyniku rozbudowy i modernizacji istniejących zakładów oraz lepszego wykorzystania posiadanego potencjału produkcyjnego. Dlatego należy w większym stopniu wykorzystywać bezinwestycyjne możliwości zwiększania produkcji przemysłowej, w tym przede wszystkim przez lepszą organizację pracy. Również ważnym zadaniem jest usprawnienie gospodarki materiałowej, obniżenie kosztów własnych i materiałochłonności produkcji. Szczególnie ważnym problemem jest stawianie przed zakładami pracy zadań wyprodukowania z posiadanych surowców lepszych i trwalszych wyrobów na zaopatrzenie rynku oraz na eksport.

4. Ważnym zadaniem terenowych organów administracji państwowej powinno być tworzenie odpowiednich warunków do maksymalnego rozwoju usług dla ludności w drodze lepszego wykorzystania oraz rozbudowy placówek usługowych, poprawy ich funkcjonowania, a zwłaszcza zapewnienie kadry fachowców, odpowiedniego wyposażenia technicznego i zaopatrzenia materiałowego, a także dostosowania lokalizacji oraz godzin otwarcia placówek usługowych do miejscowych warunków i potrzeb ludności.

Należy zapewnić szybki wzrost usług bytowych, w szczególności kulturalnych, turystycznych, napraw sprzętu gospodarstwa domowego, motoryzacyjnych, budowlano-remontowych, odzieżowych i pralniczych. W ramach ogólnego rozwoju usług niezbędna jest aktywizacja rzemiosła przez zapewnienie zaopatrzenia materiałowego i umocnienie pozycji społeczno-gospodarczej rzemiosła, między innymi za pomocą właściwej polityki ekonomiczno-finansowej.

5. We wszystkich województwach powinna nastąpić dalsza poprawa socjalno-bytowych warunków życia ludności w mieście i na wsi. W szczególności należy zapewnić odpowiednie warunki do realizacji programu budownictwa mieszkaniowego przez przygotowanie terenów uzbrojonych oraz pełne wykorzystanie rezerw produkcyjnych i poprawę organizacji pracy przedsiębiorstw budowlano-montażowych realizujących to budownictwo. Należy również zapewnić dalszą poprawę jakości i funkcjonalności budowanych mieszkań oraz usprawnić gospodarkę zasobami mieszkaniowymi.

6. W ramach kształtowania i ochrony środowiska naturalnego należy kontynuować działania zmierzające do poprawy zaopatrzenia ludności i przemysłu w wodę, zwłaszcza w dużych miastach, a także wzmocnić ochronę środowiska naturalnego, przede wszystkim wód. W wyniku budowy i rozbudowy komunalnych oczyszczalni ścieków oraz dla zakładów przemysłowych powinna nastąpić poprawa stanu czystości rzek.

Należy zwrócić uwagę na usprawnianie komunikacji zbiorowej, przede wszystkim w dużych aglomeracjach miejskich.

7. Należy zapewnić poprawę w dostosowaniu struktury asortymentowej produkcji i dostaw towarów na ry-

nek do rosnących przychodów ludności i potrzeb poszczególnych terenów oraz poprawę obsługi handlowej i zwiększenie sieci sklepów detalicznych. Należy również podjąć niezbędne środki w celu poprawy warunków wypoczynku po pracy, zwłaszcza w dni wolne od pracy, w drodze rozwijania działalności turystycznej, działalności zakładów gastronomicznych i zwiększenia ich sieci na terenach objętych wzmocnionym ruchem turystycznym.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej upoważnia Radę Ministrów do:

- 1) ustalenia zadań planowych dla poszczególnych ministerstw, innych centralnych jednostek gospodarczych oraz dla urzędów wojewódzkich,
- 2) dokonywania w ciągu roku, w razie uzasadnionych ekonomicznie potrzeb, zmian tych zadań, z zachowaniem podstawowych proporcji planu.

2. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje Radę Ministrów do zapewnienia realizacji zadań zawartych w niniejszej uchwale.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa